

håll. Då nu endast den rationella kunskapen således är verklig kunskap och ett sannt uttryck för människans verklighet; men den empiriska kunskapen endast är grad af kunskap; så följer deraf, att den empiriska kunskapen blott uttrycker grad af verklighet eller är en kunskap om det menliga jaget såsom ej fullt förverkligadt och lefvande. Han är nämligen, äfven han, i sjelfva verket äfven ett sjelfmedvetande, emedan det är omöjligt för människan att förnimma något annat, än sig sjelf, eller att förnimma något utanför och utom sitt eget förnimmande och hvad som ligger deruti; men denna kunskapens egenskap, att vara ett modus hos sjelfmedvetandet är dock här ej uppfattad, hvadan innehållet framträder såsom ett annat, än jaget. Då jaget här endast kan framträda under form af allmänna abstrakta begrepp och lagar för det sinnliga, kan det ej vinna någon realitet för sig sjelft, utan måste följdriktigt fattas såsom blott en egenskap hos materien. Men då jaget nu till sin natur är konkret och lefvande och har hela sitt innehåll uti sig såsom sina förnimmelser, men jaget såsom empiriskt vetande ej motsvarar denna sitt väsens natur, så måste en motsägelse och strid